

КЛАСИФІКАЦІЇ ЛІЗИНГУ, ЇХ УДОСКОНАЛЕННЯ ТА ЗВ'ЯЗОК З УПРАВЛІНСЬКИМ ОБЛІКОМ

Ларка С.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Використання лізингу, як однієї з форм інвестицій має велике значення для інвестиційної діяльності промислового підприємства. В умовах недостатнього фінансування інвестицій у оновлення та розвиток власної матеріальної бази актуальним є використання особливої форми інвестування – лізингу, як реального інструменту модернізації капітальної бази.

Кризовий стан економіки, коли багато підприємств не здатні вкладати великі фінансові кошти в технічне оновлення та інтенсифікацію виробництва, диктує необхідність значного підвищення ролі лізингу, що дозволяє залучати більші кошти, у тому числі і приватні інвестиції, для розвитку виробничої сфери та підтримки вітчизняного виробництва всіх форм власності, і в першу чергу зайнятого інноваційним підприємництвом.

Процес лізингу, як особливого виду підприємницької діяльності, спрямованої на інвестування тимчасово вільних або залучених фінансових коштів, виражає комплекс майнових відносин, що складаються у зв'язку з рухом майна між учасниками лізингових операцій, коли за договором лізингу лізингодавець зобов'язується придбати у власність обумовлене договором майно у визначеного продавця та надати це майно лізингоодержувачу за плату в тимчасове користування для підприємницьких цілей.

Питання класифікації лізингу розглядаються у роботах багатьох вітчизняних та закордонних авторів, таких як І.А. Бланк, Е.Н. Чекмарева, В.Д. Газман, В.М. Хобта, В.А. Гайдук та ін.. Воно дістало досить серйозного обґрунтування як у закордонній, так і у вітчизняній теорії, практиці та законодавстві. Але не зважаючи на вище сказане вчені, практики та юристи так і не зійшлися в поглядах на різні види лізингу та ознаки, що його класифікують.

З огляду на те, що в Україні не повністю сформульовані теоретичні та практичні основи лізингових відносин, ми визнали за необхідне запропонувати власну (узагальнюючу) класифікацію лізингу, у якій спробували врахувати можливості потенційного розвитку лізингового ринку та законодавства в Україні.

Ця класифікація різновидів лізингу є узагальнюючою та містить у собі доданки: за видами або строками нормативної амортизації; за складом учасників лізингових операцій або за формою організації лізингової угоди; за типом лізингового майна; за сектором лізингового ринку та за сферою надання майна; за характером фінансування предмету лізингу або з набором кількості строків оренди майна; за обсягом обслуговування майна та комплектністю послуг; за характером лізингових платежів.

Окремим аспектом у питанні класифікації лізингу є розглядання його з погляду управлінського обліку як центру відповідальності та контролю, об'єкту самостійного обліку та впливу на різні витрати.